

I det udvalg, der fik sagen til behandling, stillede venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer nogle ændringsforslag, hvorefter rutebilejerne i stedet for den foreslåede *refusion* skulle have en *afgiftsnedsettelse* efter nærmere fastsatte regler. I betænkningen anfører forslagsstillerne herom:

„Da det må anses for rigtigst, at den afgiftsmæssige lempelse for rutebilejerne, som tilsigtes ved lovforslaget, sker ved en egentlig afgiftsnedsettelse i stedet for ved en refusion af den pligtige vægtafgift, foreslås afgiften af benzindrevne rutebiler nedsat med 80 pct. og afgiften af ikke-benzindrevne rutebiler nedsat med 30 pct., hvilket omtrent svarer til den lettelse, som ejerne af de pågældende køretøjer vil opnå ved lovforslaget. For en sådan ændring taler endvidere, at en egentlig afgiftsnedsettelse teknisk administrativt vil være enklere og mere rationel.

Udgiften for vejfonden ved nærværende forslag må ligesom ved lovforslaget anslås til ca. 2,4 mill. kr.“

Udvalgets øvrige medlemmer indstillede lovforslaget til vedtagelse med de foran omtalte ændringer, som finansministeren kunne tiltræde. Som begrundelse herfor anføres i betænkningen bl. a.:

„Da den i lovforslagets §1, stk. 1, foreslåede ordning med samme refusion for sidde- og ståpladser kan føre til en forfordeling af de rutebiler, som anvendes til langdistancekørsel, idet disse næsten udelukkende er indrettet med siddepladser, og da det endvidere kan befrygtes, at ordningen vil føre til, at rutebilejerne fremtidig vil lade deres køretøjer indrette med det størst mulige antal ståpladser til skade for publikums bekvemmelighed, foreslås det, at refusionen pr. siddeplads forhøjes til 44 kr., og at refusionen pr. ståplads nedsættes til 18 kr.

Udgiften for vejfonden vil herefter udgøre ca. 2,4 mill. kr.“

Ved 2. behandling vedtoges flertallets ændringsforslag, efter at mindretallets var forkastet.

Ved 3. behandling erklærede såvel venstres som det konservative folkepartis ordførere sig enige i, at der måtte gives rutebilejerne en lettelse. De ønskede den imidlertid gennemført på en noget anden måde end af flertallet foreslået og kunne derfor ikke tiltræde lovforslaget i den foreliggende form.

Ved afstemningen vedtoges lovforslaget enstemmigt med 90 stemmer, idet 54 medlemmer afholdt sig fra at stemme.

28. Lov om ændring i lov om statsanstalten for livsforsikring. (Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 707. C. sp. 95].

Fremsat skriftligt ²⁹/₁₁ (F. sp. 1026). 1. beh. ⁶/₁₂ (F. sp.